

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 30.

V Ljubljani v petek 4. aprila 1884.

Tečaj I.

Prošnja suplentov v budgetnem odseku.

Pred nekoliko dni je obravnaval budgetni odsek prošnjo suplentov, naj se jim zboljša njih jako neugodni položaj. Poročevalec Jireček je toplo priporočal dotično peticijo, poslanca Beer in Czerkavski sta ga podpirala, in tudi vladni zastopnik, sekcijski načelnik Fidler, je izjavil, da se bode vlada skrbno ozirala na utemeljene želje prosilcev.

Oziraje se na dejanske razmere ter na njih v nebo vprijočo krivičnost, oziraje se na priporočilo veljavnih poslancev in na vladne obljube, smemo se tedaj menda nadejati, da se vendar enkrat kaj zgodi — za suplente na naših srednjih šolah. Njih položaj je v istini milovanja vreden! Mnogo let so po šolskih klopih blače trgali, na visokih šolah so se borili z vsemi neizgovornostmi, čestokrat z lakoto in z mrazom, vzdrževali jih je le ona notranja blažena zadovoljnost, izvirajoča iz resnega duševnega dela ter goljufivi up na boljšo bodočnost — premagali so vse zapreke, ušli tudi zanjkam strogih izpraševalcev pri zeleni mizi in — *tantae molis erat* — naposled si priborili profesorsko spričevalo! Sedaj pričakujejo, da se jim na stečaj odpró duri v praktično življenje. A kako bridko se varajo! Prebijejo še eno leto za preskušnjo (*Probejahr*), ali sedaj jim uže premnogokrat po glavi roji mučna misel, kaj bo prihodnje leto. Profesorskega naraščaja je veliko preveč, število obstoječih srednjih šol nikakor ne zadostuje potrebam mnogobrojnih prosilcev, in ker se je v oni usodni dóbi l. 1873 tudi v tem oziru lehkomišelnost ustanovila marsikaka srednja šola, zmanjšuje se celo število gimnazij in realk, in vsaka taka naredba naučne uprave je zopet hud udarec za uboge kandidate, ki moledovajo za izpraznena mesta. Zabredli smo tako daleč, da se absolvirani modroslovci z izvrstnimi spričevali srečnim štejejo, ako ulové kako suplenturo. Ali to je mesto od danes do jutri, — mala sprememba v učnem osebju

ali v številu učencev, in suplent mora zopet vzeti v roke potno palico ter prosjačiti pri šolskih oblastih za kako drugo izprazneno suplenturo. Čestokrat se pripeti, da je niti dobiti ne more, toda tudi v ugodnem slučaju, če se mu to posreči, kake so njegove razmere! Upravlja vso službo rednega profesorja, ista odgovornost teži tudi njegove rame in službena leta se ne uštejejo v pokojnino. Sedaj se je vsaj toliko pridobilo, da se izprašanim suplentom leta uštejajo v pokojnino, toda pri obstoječih razmerah bode marsikateri prej dosegel čestitljivo starost, hrbtnec se mu bi zakrivil, glava pobelila in kolena šibiti začela, predno da postane pravi gimnazijski učitelj ter srečno pripleza v raj IX. dietnega razreda. V istini, to je goropadna krivica, in baš na ubogo paro suplenta moral je misliti stari Rimljan, ko je vskliknil svoj znani: *Quem dii odere*...

Po vsem napačno bi bilo, ako bi naši politiki nezdrave razmere, katere smo ravnokar razpravljali, smatrali le za osebno kalamiteto ônih nesrečnežev, ki se kot suplenti trudijo z odgojo naše mladine. To je marveč vprašanje, ki je v tesni zvezi z najimunitnejšimi državnimi in narodnimi interesi. Država mora delati na to, da izroči mladi narastaj državljanjski, iz katerega zajema svoje uradnike in učitelje, zdravnike in duhovne, tehnike in trgovce, izobraženim, vseskozi sposobnim možem. Čestokrat se zlasti pri nas zlorabi znana beseda o mladini, „nadi bodočnosti“ — ali tega vendar ne more nikdo tajiti, da vsaka država bolega, ako je njen zarod zbehan in zdivjan. Kdo za Boga pak se bode še lotil trudapolnega poklica, likati, z vedo napajati mladino, ako se mu v zahvalo za njegov obili trud ponudijo taki pogoji, kakor jih dandanes naša država ponuja svojim suplentom! Skrajni čas je, da se zboljša njih položaj, sicer bode po vsem nemogoče, težavnemu učiteljskemu stanu na gimnazijah in realkah pridobiti ônih temeljito izobraženih in značajnih mož, kateri imajo nalog, vzdržati kontinuiteto novodobne omike z duševnimi pridobitvami prejšnjih kulturnih dôb.

tično, po kateri poti se dá to vprašanje ugodno rešiti. V Novem Jorku uredil je namreč uže pred tremi leti osrednjo postajo, v kateri je z velikanskimi stroji proizvajal električne toke ne samo za razsvetljavo ulic in trgov, ampak tudi za razsvetljavo zasobnih stanovanj in prostorov. Iz te svoje osrednje postaje prodaja svojim naročnikom električne toke za razsvetljavo, kakor se prodaja v jednako svrhu uže leta in leta svetilni plin. Težave, katere je imel pri tem svojem podjetju s prva zmagovati, bile so ogromne. Marsikateri mož, ki nima toliko enerzije in vztrajnosti, bi se njih bil ustrašil in morda misel na praktično izvršitev svojega podjetja po polnem opustil.

Česar pa se Edison loti, to nadaljuje potem toliko časa, da se mu posreči, ali pa da se vsestranski prepriča, ka je, če tudi le začasno, nemogoče izvršiti. Za svoje velikansko podjetje je izumil velikanske dinamo-električne stroje, kakeršnih še popreje ni bilo, in celo vrsto drugih manjših, a po vsem potrebnih priprav in aparatov, na pr. oblokovne svetilnice in žarnice, regulatorje, da se pošiljajo v vodilni električni krog za vsako potrebo dovolj jaki električni toki, aparate, s katerimi

In mi Slovenci? Mlad narod smo, omika naša je še v povojih in bolj nego oblastni sosedi trebamo vsestransko omikanega narastaja. Da ga dobimo, paziti je nam na to, da se ne pokvari učiteljski stan naših srednjih šol, da se ne zniža ravnoležje njegove duševne izobraženosti. In ker so slovenski profesorji od nekaj vzgledno spolnevali svoje domovinske dolžnosti, ker so zlasti na slovstvenem polju od nekaj se odlikovali, smemo se nadejati, da bodo tudi zastopniki slovenskega naroda krepko se potezali za interese profesorskega narastaja ter z vsemi silami delali na to, da se suplentom vslisijo njih opravičene prošnje.

In kako bi se to dalo doseči? Pred vsem je treba, da se izprašani suplenti uvrstijo med državne uradnike z dohodki X. ali vsaj XI. dietnega razreda ter da se vsem vračunijo službena leta v pokojnino. Potem se mora odstraniti ona tesnosrčnost posamičnih gimnazijskih ravnateljstev in deželnih šolskih svetov, kateri se na vso moč branijo, oddajati suplenture prosilcem slovanske narodnosti. Marsikateri slovenski kandidat je uže bridko občutil praktične posledke pretiranega germanškega samosvestja, in da se tudi v tem oziru varuje edino pravično načelo, da se ne godi krivica našim rojakom, moramo zahtevati, da se tudi podelitev suplentovskih služeb izroči najkompetentnejšemu oblastvu, naučnemu ministerstvu.

Uverjeni smo, da bodo naši poslanci ustrezali dejanskim potrebam naših srednjih šol, narodnemu interesu in nujnim terjatvam milovanja vrednih suplentov, ako s svojim vplivom podpirajo naše nasvete. V to ime — pomozí Bog!

Iz državnega zbora.

V zadnji seji poslaniške zbornice je bila sprejeta postava o obdačenju žganih pijač. Vladna predloga ugaja fiskalnemu interesu in v ta namen je vsakako koristno, da se z no-

meri množine elektrike, kolikor je uporabljiva v določenem času ta ali ôni naročnik, okusna nošala električnih svetilnic itd.

Njegovo bistroumnost označimo najbolj jasno s tem, ako povemo, da ima patentiranih uže okoli 200 svojih izumb, in ako v kratkem navedemo, kako se je trudil izumiti dobre in praktični uporabi ustrezajoče žarnice. Svoje žarnice si je prirejal začel s tem, da je utrdil v brezračne steklene posode platinove žice, katere je po njih krožeč električni tok toliko razbelil, da so dajale belo svetlobo. A platin mu v to svrhu nikakor ni ugajal.

Platin se tali sicer pri zelo veliki temperaturi, vendar še je ta temperatura toliko nizka, da svetilnica ne daje dovolj intenzivne svetlobe. Torej je poskuse s platinom v kratkem opustil, mestu platina pa poskušal ogljene nitke iz grafitu, papirja in rastlinskih vlaken. Najbolj pripravna za žarnice našel je zogljen rastlinska vlakna, vendar so mu nekatera bolj ugajala nego druga. Da bi mogel poskušati različne tvarine ter izmed njih izbrati najboljše, poslal je posebne agente v Kino in Japan, botanika Ségadora v južne kraje Zjedinjenih držav, Brenna v Brasilijo, da

Listek.

Toma Alva Edison.

(Konec.)

Sicer se ne more trditi, da bi Edisonovi električni stroji imeli kaj posebno originalnega, v čem bi se v principu razločevali od drugih enakih strojev; kajti njegovi dinamo-električni stroji so po istem sistemu sestavljeni, kakor so stroji firme Siemens in Halske v Berlinu. Edison obrača pri izdelovanju električnih strojev svojo pozornost bolj na podrobnosti; vsled svoje vztrajnosti pa je s tem dospel do tolikega vrhunca, da njegovi stroji morejo tekmovali z vsakim drugim strojem katerega koli sistema. To se je jasno pokazalo pri vseh električnih razstavah, katerih se je Edison udeležil.

Dočim so se drugi bolj ali menj teoretično pečali s vprašanjem, kako bi se dala električna razsvetljava v večji ali manjši meri praktično vpeljavati, kazal je Edison takoj prak-

vim zakonom pomnože državni dohodki za 4 milijone na leto. Pri nas, v Sloveniji, kjer vsaki dan huje čutimo pogubljive posledice žganjarske kuge v etničnem in narodno-gospodarstvenem oziru, želeli bi sigurno, da se žganju naloži mnogo izdatnejši davek. Ali v tej zadevi smo v protislovju s svojimi naravnimi zavestniki, zlasti s Poljaci. V naših pokrajinah niti govoriti ne moremo o kaki količini izdatni žganjarski obrtniki, in če bi imeli sami razsojevati, navalili bi gotovo toliko davka na pogubno pijačo, da bi tudi oni pivec, ki je skušal njeno mamljivo slast ter se ne more odpovedati vabljeni kapljici, bil primoran, opustiti svojo grdo razvado. Drugače pa v severnih deželah, v Galiciji, Sileziji in na Češko-moravskem. Zlasti poljska poslanca Volanski in Groholski, katerima se je pridružil Nemec dr. Menger, nista mogla prehovati dobrodejne vpliva žganjarja na razvoj poljedelstva. In ker se z interesi severno-avstrijskih producentov strinja korist ogerske obrtnosti, so nam v tej zadevi roke vezane in nam skoraj ne ostaja drugega nego z moralnimi sredstvi se ustavljati brezumnemu pijančevanju, katero čedalje bolj uničuje in pogublja naše krepko ljudstvo.

Predno se je dognala debata o davku na žganje, stavljal je dr. Herbst s tovariši interpelacijo do trgovinskega ministra zaradi razpusta trgovinske zbornice v Pragi. V svoji sedanjosti sestavi bila je ta korporacija le slepo orodje k olovodjem levičarske opozicije, in češkim trgovcem in obrtnikom bilo je navzlic naravni večini po vsem nemogoče, pridobiti si veljavo nasproti nemškemu privilegiju. Da odstrani zastarele krivice, predložila je vlada nov volilen red, ali s tem je probudila skrajno nevoljo med sedanjo nemško večino. Tedaj je bila prisiljena, razpustiti oblastno podružnico nemških kazinarjev in razpisati nove volitve na podlagi novega volilnega reda.

Ker praška trgovinska zbornica voli 4 zastopnike v deželni, 2 v državni zbor, bode s tem vladnim korakom sigurno tudi ojačena češka stranka v državnem zboru. To pa najbolj peče ekscelecno s Sluknova, in zaradi tega je vstal bojeviti prboritelj opozicije in interpeloval trgovinskega ministra. Naravno, da se pesen o „zatiranju nemškega življa“ tudi pri tej priliki zopet razlega po vseh predelih levičarskih listov. Vsaj je papir od nekdanj potrepeljiva stvarica!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Generalni nadzornik severne železnice je izdal uradnikom svojim jako zanimivo odločbo, kakeršno bi želeli tudi za slovenske pokrajine. Nadzornik opominja, da je uže večkrat došel uradnikom ukaz, priučiti se češkega jezika. V kratkem se bode ravnateljstvo prepričalo

mu poiščejo za žarnice najpripravnější rastlinska vlakna. Izmed vseh tvarin si je izvolil konečno bambusova vlakna. Koliko tisoč in tisoč poskusov pa je bilo treba delati, da se je moglo izbrati najboljše, tega menda ne bode potrebno še posebej povdarjati.

Na dunajski električni razstavi l. l. je bilo na posebni tabli na ogled postavljen vse izdelovanje in pripravljanje takih ogljenih nitek za žarnice, kakor se vrši drugo za drugim. Na isti razstavi je imel tudi vsakdo prilike dovelj, prepričati se o elegantnosti in vporabljenosti Edisonovih žarnic, katerih je vsak dan svetilo na stotine od 1 ure popoldne do poznega večera, dokler je bila razstava odprta.

Od tega časa naprej, ko se mu je bilo posrečilo velik del Novega Jorka električno razsvetljevati, postal je Edison v elektrotehniški stroki merodajna oseba posebno v tem, kar se razsvetljave z žarnicami tiče. Njegovi aparati pa se širijo po svetu na čudovito hiter način; ustanovilo se je tudi uže več družeb, katere se pečajo z električnimi instalacijami Edisonovega sistema.

Pisatelj teh vrst sicer ne vé povedati,

s skušnjo, kako so uradniki in sluge spolnili to povelje. Kdor ne naredi izpita, ali kdor se hitro ne navadi drugega jezika, naj sam sebi pripiše neugodne posledice. Na postajah, kjer bivajo Slovani, mora se ime štacice zaklicati najprej v češkem, potem pa v nemškem jeziku.

Ogerski listi odločno obsojajo znane škandale zadnjih dni. Tako postopanje poslancev škoduje ne le parlamentarizmu sploh, temveč posebno še ogerski deželi. Vsak poslanec je dolžan varovati svojo in zbornice čast, ako noče, da izgubi javno mnenje vse zaupanje v odlično to korporacijo. — Zaprta napadovalec Klaiča in Szemencza bode sodnija baje tožila zaradi poskusa umora. Poslanec Oton Herman dobiva mnogo pisem, v katerih mu najodličnejši krogi izražajo svoje obžalovanje in sočutje. — Justični odsek zbornice je 2. aprila končal specijalno debato zakona o prestanku zadržug v hrvatski Granici.

Tuže dežele.

Iz Bukurešta poročajo listi, da se delajo velikanske priprave za vzprejem careviča Rudolfa in njegove soproge. V Gjurjevem in v Turn-Severinu popravljajo železnično progo, tako da bode moč kar z ladije prestopiti v kupé. Tudi bolgarska vlada je odločila deset tisoč frankov, da se popravi luka v Varni in Ruščuku.

Iz Varšave prihaja vest, da je došel tja ruski general Gurko. Prinesel je seboj obširna pooblastila za poruševanje Poljske. V velikem gledišči smejo sedaj igrati le ruski, v drugih glediščih pa se mora trikrat na teden predstavljati v ruskem jeziku. Bog zná, kaj boče doseči Ruska s tako strogim postopanjem proti poljskemu jeziku. Sila še nikdar dobra ni bila!

Nemški cesar, stari Viljem, se je nekoliko prehladil in vsled tega mora nekaj dni biti v sobi. Pri veliki starosti vladarjevi take vesti o bolezni takoj vznemirijo občinstvo. A sedaj se zatruje, da ni nikake nevarnosti.

Francoski časnik „National“ javlja, da se vlada poganja sedaj s Kitajsko samo zaradi aneksije Tonkinga in zaradi protektorata čez Anam. O družih stvarih ni bilo nikacega pogovarjanja. — Listi so jeli mnogo pisati o zadržanju princev in pretendentov. Iz ostrih člankov lahko sklepamo, da namerava vlada hujše strune napeti in na prince ostreje paziti, da ne bodo agitirali zoper sedanji sistem.

Depretis je v laški zbornici izjavil, da ostane program novega ministerstva oni, kot ga je imel odstopivši kabinet. — Pri volitvah predsedništva bode se pokazalo, kako večino ima nova vlada v zbornici in kake moči so zbrane na strani opozicije.

Iz Londona prihaja vedno kaka vest, da namerava ta ali oni minister odstopiti. Sedaj se to govori o earlu of Granville-ju, a ob

koliko takih družeb je v Ameriki, a v Evropi sta mu znani: *Société électrique Edison* v Parizu in lansko leto v Berlinu ustanovljena *Deutsche Edison-Gesellschaft*. Prvo družbo zastopajo na Dunaji Brückner, Ross & Comp., katera firma prejme in izvršuje električne instalacije v Avstriji. Kakor sploh znano, bilo je mestno gledališče v Brnu prvo izmed vseh evropskih električno razsvetljeno. Za tem je prišlo na vrsto lansko leto tudi novo češko narodno gledališče. Pri obeh je sodelovala firma Brückner, Ross & Comp in obé sta po Edisonovem sistemu razsvetljeni.

Morebiti komu ustrežemo, ako podamo o češkem narodnem gledališču nekoliko podatkov. V tem gledališču je za uporabo 10 dinamo-električnih strojev, 7 za razsvetljavo s žarnicami, 2 za razsvetljavo odra z oblokovnimi svetilnicami, jedna pa služi po dnevi ob času poskušen za razsvetljavo odra. Navadno zadostuje 5 dinamo-električnih strojev, dva sta v rezervi. Žarnic je po vsem gledališču 2510, in sicer: na odru samem 1200, v prizorišču za razsvetljavo pri navadnih predstavah 500, v postranskih prostorih 300; pri slavnostnih predstavah se razsvetljuje prizorišče poleg tega

jednem se zopet zanikava in trdi, da ne misli zapustiti starega premiera.

Gladstone je še vedno bolehen, vendar se pričakuje, da bode do 7. aprila toliko okreval, da mu bode moči udeležiti se debate o volilni reformi. Vlada ima gotovo večino za sabo. Irci pa ne bodo glasovali ni za liberalce niti za konservativce, in bržkone zakon v gosposki zbornici ne bode prodr. V parlamentarnih in političnih krogih je razširjena vest, da se bode razpustila spodnja zbornica jeseni.

Iz Egipta vznemirjajo Angleže neprijetne vesti. Gordon je skoraj zgubljen in časniki roté vlado, da naj glasovitemu oficirju pomaga na ta ali oni način. Ako ga ministerstvo prepuusti nemili usodi, potem je gotovo zgubljen. Vsi pristaši bi zapustili vlado, ki bi svojega poslanca brez pomoči pustila. Zato smemo v prihodnjih dneh pričakovati važnih odlokov gledé obkoljenega Gordona.

Iz Kahire poroča „Polit. Corresp.“: Trije vojaki, ki so ušli iz El-Obeida, pripovedujejo zanimive vesti o razmerah v glavnem taboru Mahdijevem. Pravijo, da je bil Gordonov poslanec zelo gostoljubno vzprejet in obdarovan. Pri obedu so ga posadili na desno stran prorokovo, kateri je večkrat pohvalno omenil Gordonovo vojevanje. Krivi prorok sam zelo redno živi. S slonokoščnim „paternoštom“ v roki razsoja vsak dan na trgu prepire svojih podložnih. Kadar se vrača v hišo, zažigajo služabniki med potjo kadilo. Po večerni molitvi se usede na prestol in vzprejema poglavarje, ki mu prinašajo razna darila.

Dopisi.

Trst, 2. aprila. [Izv. dop.] (Smešnica o Iredenti. — Nezaupnica. — Istrska ljudska banka. — Rusi.) Prošli petek je imelo italijansko podporno društvo (to društvo podpira le revne Italijane iz kraljestva) veliki koncert v gledišči *Politeama Rossetti*. Jednak koncert se vrši vsako leto v sredopostnem času, in naši Italijani porabljajo vestno to priliko, da delajo demonstracije v iredentarskem smislu.

Letos je bila namenjena še prav posebna demonstracija, kajti najeli in s posebnim vlakom v Trst pripeljali so naši Lahi ves veliki orkester gledišča *Scala* iz Milana, da gode samo tisti večer pri koncertu, in imenitna bivša *prima donna* dvorne opere A. je tudi sodelovala. Mislilo se je, da se ta koncert letos niti ne bo vršil, a izvršil se je vse jedno in dobiček za revne Italijane znašal je gotovo 4- do 5000 gld., kajti nekateri milijonarji so darovali kar po 100, 300 do 500 gld. To je vse razumno, vsaj je znano, da so židje prvi steber *Iredente* v Trstu. A to Vam, gosp. urednik, ne bo razumevno, da se koncerti vršé pod pokroviteljstvom 80 do 100 policijskih stražnikov, ki pa ta pot

še s 510 žarnicami, od katerih jih ima veliki svetilnik (luster) sam 230.

Za razširjenost in priljubljenost Edisonove električne razsvetljave govoré najbolj jasno številke, objavljene od *Société électrique Edison* v Parizu koncem leta 1883. Po izkazu tega društva je bilo koncem l. l. dogotovljenih: na Francoskem 98 instalacij z 10 243 svetilnicami, na Nemškem 44 instalacij z 5217 sv., v Avstriji 12 inst. z 4442 sv., v Italiji 21 inst. z 2105 sv. in jedna osrednja postaja v Milanu z 6000 sv., v Rusiji 25 inst. z 2902 sv., v Holandiji 10 inst. z 928 sv. in po jedna osrednja postaja v Amsterdamu in Rotterdamu z 2000 sv., v Španiji 4 inst. s 764 sv. Razven tega se rabijo Edisonovi stroji in svetilnice tudi na 44 različnih ladijah, katere so razsvetljene z 8577 svetilnicami.

Če jemljemo v poštev, da je Edisonov sistem v Ameriki gotovo isto tako in še bolj razširjen kakor v Evropi, postane nam očitno dovelj, da Edison nima nobenega uzroka pritoževati se o nevspehu svojega delovanja in tudi razumevamo, da se časniki prav opravičeno s tem možem toliko pečajo.

Andr. Senekovič.

niso imeli naloge, braniti mirno prebivalstvo pred hudomušnimi Iredentovci, ampak narobe, naši korajžni Iredentariji sami so prosili za pomoč in se postavili pod varstvo Hermandade. Čudno! boste vsikliknili.

Res čudno a resnično. V Trstu se namreč vrši preobrat; ljudstvo se je naveličalo iredentarskega pustolovja in je hotelo letos laški koncert zabraniti. V ta namen razposiljalo se je 8 dni pred koncertom na tisoče vabil, v katerih je stalo, da bo letošnji koncert italijanskega društva posebno sijajen a originalen, ker izmenjale se bodo naloge, v partetu se bode igralo, na odru pa bodo igralci čudno gledali. S tem se je hotelo reči, da bo šlo po glavah Iredentarijev. In res je bilo zadnji petek na tisoče tržaškega ljudstva okolo *Politeama*, to ljudstvo je bilo pripravljeno, toda policija ga je razkropila; a nekaterim gospodom v ložah *Politeama* je tako „predlo“, da so iz gledišča odšli mirno, mirno, še preden je minol koncert. Vsaj veste: židje so pogumni.

A vsa stvar ima tudi smešno stran. Jaz sem bil radoveden na te italijanske profesorje gledišča *Scala* iz Milana; ko si jih pa nekoliko ogledujem, zapazim večinoma — kaj mislite, da „nosi aquilini“; o ne, to so Vam bili pravi pravcati nosovi, kakeršne Dunajčani zovejo „Wenzelsnasen“. Poprašam po imenih; a mesto imen: Fioravante, Paganini, Bellini itd. zaslišim že znana imena: Kudleček, Kopecky itd. Torej brez Čehov ni muzike, niti *à la Scala* v Milanu. In s temi Čehi so hoteli naši Lahi demonstrirati! Pa poslušajte še dalje. Tržaški muzikanti, tudi večinoma Čehi, so se strašno jezili, da so Iredentariji v Trst povabili tuje, italijanske godce; šli so vsi z namenom v gledišče, da vsaj malo zvižgajo, a ko so se prepričali, da so ti godci skoro samo njihovi „bratje“, so jeli ploskati in tako močno „Vyborne“ klicati, da so nekateri židje mene vprašali: *Cosa è questo „Vylorne“*. Po koncertu pa so šli naši tržaški in milaneški godci skupaj pit; akopram so se imeli „Milaneži“ še tisto noč vrniti, ostali so še drugi dan v Trstu ter se veselili v družbi svojih bratov. Ali ne bo drugi pot boljše, da naši Lahi pišejo po godbo v Prago nego v Milan, morda bo celo ceneji in boljši? Vidi se iz tega, da je policija sicer storila svojo dolžnost, a pri tem so ji pomagali gotovo več Čehi nego vse drugo.

Se nekaj važnega Vam imam poročati. Deželni poslancema, lošinjskemu glavarju Eluscheggu in dr. Bolmarichu so poslali volilci lošinjskega okraja fulminantno nezaupnico; podpisanih je na nji nad 500 prvotnih volilcev, torej dve tretjini. To je odmev na Vitežičev govor. Ta nezaupnica je pa tako nenadoma prišla, da menda še pri tukajšnjem namestništvu niso znali za-njo do danes.

Znano vam je gotovo že iz drugih listov, da se za Istro snuje ljudska banka s sedežem v Trstu. — Pri tej banki je še precej kapitalistov in izvedenih mož. Poslovati bo začela gotovo že 1. maja. — To je važen korak za Istro, taka banka bode mogla koristiti ubogemu istrskemu Slovanu, a ne poročka, za katero se zdaj prav smešno poteza vaš radikalni „kolega“ v Ljubljani.

Te dni so bili mnogi slovenski pevci na ruski korveti, ki že 20 dni pred Trstom leži; Rusi so jih fino pogostili, a slovenskemu petju se niso mogli precuditi. — Rusi se sploh čudijo, da je toliko Slovanov v Trstu. A Rusi so pravi „gentelmani“; pogostili so tudi italijanskega urednika lista *Alabarda di Trieste*, in ta jih zdaj ne more prehvaliti; v enomer trdi, da je zdaj družega mnenja o Rusih nego je bil do zdaj. Glažek rujnega čestokrat posreduje simpatijo!

Razne vesti.

— (O Šlosareku.) Z Dunaja se poroča, da ste morilčeva supruga, Marija Šlosarek, in njegova sestra, kondukterska žena, cesarju izročili prošnjo za pomilostenje. S sklenenimi rokami padla je uboga žena na kolena, toda cesar tega ni pustil. „Velikanstvo, milosti prosim za svojega

moža,“ zdihovala je reva ter izročila prošnjo. Sestra pristavi: „Dvanajst nas je jedne matere, vsi neomadeževani in on je najmlajši.“ Presvitli cesar je sprejel molbenico, rekoč: „Čul sem o vaši prošnji in videl bodem, če se dá kaj storiti.“ S temi besedami odpustil je vladar prošnji.

— (Iz Budimpešte) se brzojavlja „N. fr. Presse“, da sta ona dva blagajnična uradnika eskomptne banke, ki sta po Kammererjevi fotografiji spoznala izročevalca uplenjenih liesniških delnic, na poziv dunajske deželne sodnije včeraj (8. aprila.) odpotovala na Dunaj, kjer ju bodo konfrontovali z zaprtim anarhistom.

— (Smrt „divjega moža.“) Ne daleč od Št. Jurija na Gorenjem Avstrijskem je živel že kacic sedem let nek mož v bližnjem gozdu. Stanoval je v leseni ograji, ki je bila tako majhna, da se ni mogel kar nič ganiti, ko je zlezal vanjo. Po dnevi in po noči, po leti in po zimi je čepel v svojem malem zabruju. Zapustil ga je le tedaj, ko je šel na delo. Pečal se je namreč z izdelovanjem strešnih deščic. Vlani pa si je zbil večje stanovanje in tudi v sobo postavil peč, katere prej nikdar ni poznal. Divji mož pa je imel jedno posebno strast: denar! — celo posojeval je novce, se vé da le na silne obresti. Zaklade svoje je imel skrite v otlah drevesih, v razpokah itd. Zadnje dni minolega meseca je tožil, da je bolan. Nek kmet mu je poslal drugi dan juhe — a dekla, ki je prinesla gozdnemu možu jedi, priletela je vsa prestrašena nazaj. Koča je bila po noči pogorela, v nji pa je skoraj po polnem zgorel „divji mož“. Črepinja njegova je odgorela bila od telesa in ležala je na loncu, v katerem je bilo polno starega srebernega denarja. Kje je imel skrite druge novce, ne vé nikdo. — Vsi pa trdijo, da je bil jako bogat.

— (Lep zaklad.) V Št. Vidu na Koroškem je našel tamošnji posestnik in mlinar g. Ebner, ko je kopal jarek okrog svojega na samem stoječega skednja, veliko zbirko raznovrstnih ključev, odpiralov in družega tatvinskega orodja. Brž ko ne so ga zakopali tisti roparji, ki so se klatili pred par leti v onem okraji in praznili prodajalnice in predale. Leta 1880. so pa zaprli ono druhal in od tedaj imajo ljudje mir pred lopovi.

— (Dva človeka zgorela.) V nedeljo 30. marcija nastal je ogenj pri posestniku Schwingerju na Sladki gori blizu Omureka. Zgorela je hiša z vsemi gospodarskimi poslopji, zraven pa še mnogo živine, katere ni bilo moč odgnati iz hlevov. Tudi 20letni sin posestnikov in nek drug pohabljen revež sta žrtvi pogubnemu elementu. Kako je ogenj nastal, ni znano.

— (Bog zna, ali je šel) — kralj rumunski namreč, ki je ob jednem član planinskega društva, ko je v poletnem času na Vierwaldstätter-skem jezeru prejel sledeče vabilo: „Njeg. Velikanstvu Karolu, kralju rumunskemu, v hotelu Axenfels. Velikanstvo in dragi kolega! Planinsko društvo priredi 2. in 3. avgusta izlet na „Hochstock“. Odbor mi je naročil, da naj Vam povem, kako nas bode veselilo, ako se vdeležite našega izleta. Program je sledeč: V soboto popoldne odrinemo pod goro. Spali bomo na senu. Zjutraj ob 4. uri gremo na vrh. Zvečer ob 9. uri pa smo zopet v dolini in se peljemo na lojtrah domov. Ako pridemo pozno nazaj in bi ne mogli več v Axenfels, lahko spite v jedni mojih postelj. — Sprejmite, Velikanstvo in ljubi kolega, najlepše društvene pozdrave in moje, ki ostajam Vaš udani Fr. Schnüringer, dimnikar v Schwyz.“

— (Kje je najglobokejše morje?) Amerikanski parnik „Blake“ je moril globotino Severo-atlantskega morja na 19° 39' 10" severne širjave in 66° 26' 55" zapadne dolžine. Našel jo na tem mestu ogromno globotino 8341 metrov; ne daleč od tega kraja šla je vrv 7723 globoko, preden je prišla do dna. Te številke so največje, kar jih imamo sedaj o globotini morja.

— (Nemiri v Cincinnati.) O nemirih v tem amerikanskem mestu poročajo londonski listi: Začeli so se izgredi vsled tabora, pri katerem se je javno protestiralo zoper sodnike, ki so očitnega morilca obsodili le zaradi poboja. Sploh menda že več let jako čudno postopajo sodniki v Cincinnati — skoraj nobenega morilca ne obsodijo k smrti; navadno jih le zapró za nekaj let. Omenjeni morilec je sam obstal, da je spravil 7 ljudi na

oni svet — in zopet taka milostna sodba! Ljudstvo je bilo silno razkačeno in javno mnenje je obče trdilo, da ni več pravice, da se sme brez strahu moriti, ako ima človek le dovelj novcev, da podkupi sodnijo in advokate. Tabor je bil ogromno obiskan in mnogo vdeležencev je prišlo z vrvicami, katere so kazali proti kaznilnici, rekoč: „Obesimo jih!“ Druhal se je valila proti poslopji, kjer so sedeli morilci v zaporu in kmalu je bilo zbranih na deset tisoč ljudi, ki so s silnim krikom se pripravljali zlomiti vrata in pasti nad zločince. Z dolgim hrastovim deblom so razbili vrata, in ljudstvo je drlo v kaznilnico. A tu so jih sprejeli čuvaji in vojaki z orožjem. Vendar silnega navala mala četa ni mogla odbiti in kmalu je druhal našla pot v celice, ki so bile pa — prazne! Sodnija je bila morilce poskrila pred razkačeno množico. To je druhal še bolj razljutilo in od vseh strani je divje napadalo kaznilnico. Nekateri so privlekli sod petroleja, da bi z njim zažgali poslopje — a v tem trenutku je pridrl v urnem teku oddelek narodne vojske in takoj jel streljati med gosto množico. Koj prvi salvi je bilo 5 mrtvih in 60 ranjenih. Vojaki so potem zaprli vse ceste okoli kaznilnice in ljudstvo potisnili v stranske ulice. Ko je prišla noč, drl je narod zopet skup, in ob 10. uri zvečer bile so vnovič ogromne mase zbrane krog vojakov. Mnogo ljudi je imelo orožje in pričel se je vztrajen boj. Nekateri so imeli celo dinamitne bombe seboj in jih metali v kaznilnico. Napadli so sosedno sodnijsko hišo in jo zažgali s petrolejem. Visoko je švigal plamen in v njegovem svitu je počenjala druhal strahovita dejanja. Vlomila je zalogo pušk, da bi se bolje oborožila, a tedaj, ob 1/2 11. uri po noči, jela je tudi vojaška sila bolj energično postopati. Od obeh strani so streljali in nastal je ljut poulični boj. Kakor stari vojaki, tako so stali uporniki nepremakljivo in junaško so se bili. Ob 11. uri pripeljali so vojaki kanon, ter vstrelili v ljudstvo — a nihče se ni umaknil, čeravno je krogla precej upornikov pokosila. O polnoči so dospeli redni vojaki na terišče, pa tudi ti niso mnogo opravili; kakor besni stali so jim uporniki nasproti in nihče se ni odmaknil za en palec. Ura je bila že jedna čez polnoč, a vedno se je še prelivala kri. Še le jutranja zarija je ločila ljuto druhal in hrabre vojake.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Njegovo Velikanstvo je podelilo finančne straže respicijentu Iv. Biesiku srebrni križec s krono za zasluge, ker je v Labinu pri požaru z lastno nevarnostjo otel iz ognja nečega človeka.

— (Imenovanje.) Visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo je potrdilo imenovanje tajnika kmetijske družbe, Gust. Pirca, kot potovalnega učitelja na Kranjskem. — Višjim gozdarjem pri vodstvu v Gorici je imenovan g. Leon Tic. — Fran Manzano je imenovan gozdarskim nadzorniškim adjunktom za Primorsko. — Čestiti g. Jak. Gomilšak, slovenski pisatelj in nemški govornik pri sv. Antonu novem v Trstu, je imenovan začasnim učiteljem veronauka na c. kr. realki v Trstu.

— (Gospod dež. predsednik), ki se je nekoliko dni s svojo čestito suprujo mudil v Gorici in na svojem posestvu v Tolminu, se je včeraj po noči z brzovlakom vrnil v Ljubljano.

— (Na dopust) za eno leto gre naš rojak g. dr. Ant. Starč, vojaški zdravnik II. reda pri pešpolku baron Beck št. 47. Začasno se podá v Varazdin.

— (Komasacija zemljišč.) Prihodnji mesec, kakor čujemo, namerava visoka vlada v Ljubljani napraviti enketo, sestavljeno iz zastopnikov deželne vlade in deželnega odbora. Prisostoval bode tudi ministerijalni svetnik g. vitez Rinaldini. Enketa bode imela naloge, pretresati in pripraviti vladno predlogo o komasaciji zemljišč za bodoče deželnozbornsko zasedanje.

— (Razpis službe.) Razpisano je mesto adjunkta v c. kr. koperski kaznilnici. Prosilci naj vložijo svoje molbenice pri višjem c. kr. državnem pravdnistvu v Trstu. Dokazati morajo, da so večši nemščine, italijanske in jednega južno-slovenskega jezika in da so z dobrim vspehom opravili pre-skušnjo iz drž. računstva.

— (Porotno poslopje.) Jutri popoldne bode lokalna komisija, sestavljena iz zastopnikov stavbenega urada, deželne sodnije in državnega pravdnika, ogledala novo poslopje za porotno sodnijo, z namenom, da konstatuje njegovo sposobnost za vselitev. Porotniki naši, ki so do sedaj zdihovali v po vsem neprimernih prostorih, bodo tedaj prav kmalu zborovali v novi, dostojniši dvorani.

— (Povozil) je včeraj ob 1/2 6. uri zvečer pred Škofijo dirjajoč fijakar 43letno služkinjo Ano Cepin, vsled česar je bila ranjena na desni roki in na glavi.

— (Izginil) je — ne vé se kam — 15letni Dragotin Bratkovič, ki je služil za natakarja pri kantinérju šenpeterske vojašnice, g. Goliašu. Bratkovič je srednje postave, lase ima kostanjeve barve, plave oči in okrogel obraz. Mati njegova je v bojazni, da bi se mu ne bila kaka nesreča zgodila.

— (Našel je) v kópi listja na mestnem bari na Karolinskem zemljišči hlapec nečega mesarja mnogo raznovrstne skrite obleke, ki gotovo pohaja od kakega kradeža.

— (Ukradena) je bila včeraj iz deželne bolnišne podružnice na Poljanah necemu bolniku srebrna ura in verižica v vrednosti 12 gld. Tatvine sumljiv je nek iz bolnišnice odpuščen bolnik, katerega išče mestna policija.

— (Nesreča.) V torek po pogrebu gospoda župnika Kraljiča v Št. Vidu nad Ljubljano peljal se je čestiti g. župnik Anton Namrè iz Šmarja pod Šmarno goro s penzioniranim duhovnikom g. Tomažom Kebrom domov v Šmarje. Pod Vižmarji pri znamenji, kjer se klanec prične, odtrga se konju prsna veriga, voz se prekopicne in ž njega padeta oba gospoda duhovnika. 72letni g. župnik Namrè se je posebno na nogi zelo nevarno poškodoval in mora ležati v postelji; 72letni g. Tomaž Keber pa je ostal nepoškodovan.

— (Nesrečno žganje!) Nepopoljšljiv žganjar Val. Jarec v Kozarjih je prišel dne 1. aprila na večer ves pijan v kuhinjo svoje žene in začel je po navadi takoj zmerjati vbogo svojo zakonsko polovico. Repenčil se je vedno huje in konečno je popadel sekiro v veži, pa je hotel pobiti ženo. Revica, ki je noseča, mu je k sreči vbežala, a sedaj je raztresel svojo jezo nad hišnim orodjem. Bil je okoli sebe, kakor le more divji pijanec in naredil je v malo trenutkih škodo za dobrih sedem goldinarjev po koč. Žena se ni več upala nazaj k surovežu in prenočila je s peticimi otroci pri sosedi. Misli bi človek, da se je živina po noči potolazila — a ni bilo tako. Tudi jutraj se še njegovi domači niso upali v hišo in ni ostalo družega nego da so nepopoljšljivega pijanca in divjaka prijeli žandarji ter ga odvedli v Ljubljano. Tu se bode moral zagovarjati zaradi nevarnega žuganja — Pač tužen vzgled, kam pripelje človeka nesrečno to žganje!

Poslano.

Vabilo na naročbo.

Po presledku blizu poldruga leta prihaja II. zvezek Jurčičevih zbranih spisov za I. zvezkom na dan. Da se je tako zakasnil, iskati je uzroka v tem, da podpisani odbor za I. zvezek ni stržil toliko, da bi bil mogel s skupilom založiti II. zvezek, kajti „Desetega brata“ se je do zdaj prodalo samo okoli 400 izvodov.

Podpisani odbor je preverjen, da je temu slabemu razpečavanju uzrok nekoliko visoka cena I. zvezka, nekoliko zanemarjeno knjigotrštvo slovensko. Vendar se ne dá tajiti, da tudi slovensko razumnost ni izpolnila svoje dolžnosti in zahvalnosti proti prvemu svojemu pripovednemu pisatelju Josipu Jurčiču. Nadejamo se, da zavedni narod slovenski vsaj pri II. in pri naslednjih zvezkih popravi, kar je zamudil pri prvem, in da nam z obilnim naročevanjem omogoči izdavat se na dalje Jurčičeve zbrane spise. V ta namen smo ceno nadaljnim posamičnim zvezkom znižali na 70 kr. ter uvedli tudi naročevanje po poštnih nakaznicah, na katero vabimo s tem pozivom vse Slovence. Ukrenili smo tudi to leto izdati še III., IV. in V. zvezek, nadejoči se potrebne podpore od slovenskega čitateljstva.

Odslej stoji:

- I. zvezek, nevezan po gld. 1,---
v Bonačeve izvirne platnice ukusno vezan „ 1,50
II. zvezek, nevezan po „ —,70
v Bonačeve izvirne platnice ukusno vezan „ 1,20

Ako pa tudi oddajemo vsak posamičen zvezek, vendar se priporoča pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II. in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih pet zvezkov 6 gld.

Naročnina se pošilja pod naslovom: gospod dr. Jos. Starè v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5. Naročniki prejemaajo knjige franco.

V Ljubljani 1. marcija 1884.

Odbor za Jurčičev spomenik.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 4. aprila. Ornithologično (ptičjo) razstavo je danes otvoril poljedelski minister grof Falkenhayn s kratkim nagovorom, v kojem je naglašal radovoljnost sedanje vlade, podpirati znanstveno podjetje. Presvetli cesarjevi s soprogo blagovolil je obiskati razstavo; visoka gosta bila sta sprejeta od poljedelskega ministra in od odbora ter sta si ogledala razstavo. Pred odhodom sta se pohvalno izražala o ugodnem utisu.

Dunaj, 4. aprila. Gosposka zbornica je nespremenjeno sprejela državni proračun in finančni zakon za l. 1884. v drugem in tretjem branji. Prihodnja seja nedoločena.

Budimpešta, 4. aprila. V tisza-eszlarski pravdi je kasacijski dvor oprostil vse zatožence.

Dunaj, 2. aprila. Poslanec dr. Ign. Kuranda je umrl.

Dunaj, 3. aprila. (Tr. Ztg.) Na Dunaji se je sestavil konsorcij, ki bode afrikanske kraje preskrboval z avstrijskim blagom. Dr. Wild v Monakovem je prevzel vodstva tega podjetja, ki bode takoj po Veliki noči jelo delovati.

Lvov, 3. aprila. Danes po noči so prišli osem socialstov, ki so prišli iz inozemstva. Vsi so bili preskrbljeni z rednimi potnimi listi.

Rim, 3. aprila. V zbornici je izjavil Depretis, da ostane novo ministerstvo zvesto Stradellovemu programu. Najskrajnejša levica in pentarhisti so novi kabinet hudo napadali, a predloga niso nikacega stavili. Ministri so očitania zavrnili.

Rim, 3. aprila. V zbornici so zavračali Depretis, Coppino in Grimaldi ostre napade skrajne levice na sedanjo vlado.

London, 3. aprila. „Daily-News“ poroča, da se Gladstone brani, odposlati angleško vojsko v Kartum, češ, da je nemogoče pri sedanjih vročini in da tudi ne treba vsled zadnjih poročil Gordonovih.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 4. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.75
„ „ „ srebro	80.85
Zlata renta	101.35
5% avstr. renta	95.40
Delnice narodne banke	846.—
Kreditne delnice	316.75
London 10 lir sterling	121.35
Srebro	—
20 frankovec	9.60 ³
Cekini c. kr.	5.69
100 drž. mark	59.25

Uradni glasnik

z dne 4. aprila.

Naprava novih zemljiških knjig: Za katastersko občino Bezulak; poizvedbe 16. aprila ob 8. uri dopol. v Logatecu.

Razpisane službe: Na Studencu (okr. ljub.) služba poštnega ekspeditorja; kavicja 200 gold. Prošnje tekom dveh tednov c. kr. pošt. in telegraf. vodstvu v Trstu.

Štipeidije: Dve Primož Auerjevi štipeidiji po 52 gold. 50 kr. Prošnjiki morajo biti otroci ljub. meščanov, predvsem otroci ubožih vlasenkarjev ali pa sorodniki. Prošnje do 30. aprila ljub. mestn. magistratu.

Eks. javne dražbe: Hiša gospe Klementine Pauer (14500 gold.) na sv. Petra cesti v Ljubljani št. 24 v dan 5. maja, 9. junija in 14. julija ob 10. uri v Ljubljani. — Posestvo Fr. Taufarjevo iz Gor. Loga (3370 gld.) dne 30. aprila, 30. maja in 27. junija ob 11. do 12. ure v Litiji. — Posestvo Jan. Klemenčiča iz Mačkova (1456 gold.) dne 3. maja, 4. jun. in 4. jul. ob 10. uri dopol. v Metliki. — Posestvo Andr. Juvančiča iz Loža (sedaj last Jos. Golfa iz Loža) dne 30. aprila ob 9. uri dopol. v Ložu (relicitacija).

Tujci.

Dne 2. aprila.

Pri Maliču: Kolb, trgovec iz Monakova. — Schlechttinger, trgovec z Vrhlabe. — Engel, Wunsch, Blaške, Knopf, Blažek, Klotz, Berger, Hirschmann, trgovci z Dunaja. — Zrebst, graščak s soprogo iz Pečuha.

Pri Slonu: Baronica Buschmann, soproga minister. svetnica z Dunaja. — Rechnitzer in Ferenci, potovalca z Dunaja. — Acham, c. kr. nadlajtenant iz Trsta. — Buzzi iz Fužin. — Buzzi iz Naborjeta. — Orschulek, c. kr. vladni koncipist iz Kočevja.

Umrli so:

Dne 2. aprila. Franciška Vovk, soproga paznika v posil. delarnici, 35 l., Hrenove ulice št. 6, tifus.

Srečke

z dne 2. aprila.

Praga: 17 24 25 34 22.

Izlozanje 1854. l. držav. lozov. Dne 1. t. m. se je vršilo 59. izlozanje posojila državne loterije z l. 1854. v znesku 50 milijonov gold. Izmed 42 serij pripadajo večji dobitki na naslednje serije, in sicer na: 109 208 323 348 385 470 600 758 767 853 982 1001 1076 1292 1351 1414 1496 1523 1552 1560 1623 1666 2008 2038 2121 2222 2350 2393 2526 2536 2812 2844 2863 2895 3557 3589 3594 3604 3675 3725 3748 in serijo 3944. Glavni dobitek je zadela serija 1001 št. 4 v znesku 100000 gold., drugi dobitok 20000 gold. serija 767 št. 32. Na vse druge tu navedene 2098 dobitne števil., obsežene v 42 serijah, pripada najmanjši znesek 300 gold. av. v.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v ram	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
3. aprila	7. zjutraj	732.43	+ 4.4	svzh. sl.	js.	
	2. pop.	729.84	+19.8	zp. sl.	»	0.00
	9. zvečer	730.62	+ 9.4	»	»	

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige društva sv. Mohorja

in tudi sledeče knjige:

- Cimperman, Pesni. 60 kr.
Decker, Fizika in kemija. 70 kr.
Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Haiderlap, Tisoč in ena noč. V snopičih po 20 kr.
Kačič-Mlošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Klaič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 28 kr.
— Kroatischer Dolmetscher. 60 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje. 1 gld. 20 kr.
Lapajne, Fizika za ljudske šole. 25 kr.
Orožen Val., Spisi. 60 kr.
Padar, Zakon in žena. 40 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
Slomšek A. M., Zbrani spisi. I. knjiga: Pesni. 90 kr.
— Zbrani spisi. II. knjiga: Basni, prilike in povesti. 1 gld. 20 kr.
— III. knjiga: Životopisi. 1 gld. 30 kr.
Šmid Krištof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Tomšič, Dragoljubci. 45 kr.
— Peter Rokodelčič. Vez. 45 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme. 1 gld. 80 kr., elegantno v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Žnidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.